

Toetsingskader Risicoregelingen Rijksoverheid - PRGT

Inleiding

Het Internationaal Monetair Fonds (IMF) is opgericht tijdens een conferentie in Bretton Woods in 1944. Het mandaat van het IMF is vastgelegd in de *Articles of Agreement*, de statuten van IMF. De belangrijkste doelstelling van het IMF is het bevorderen van stabiliteit van het financiële en monetaire systeem, dit betreft onder meer het wisselkoerssysteem en vrij internationaal betalingsverkeer.

Nederland is, samen met 189 andere landen, aandeelhouder van het IMF. Nederland steunt het IMF vanwege de leidende rol die de instelling heeft in het waarborgen en bevorderen van de mondiale economische en financiële stabiliteit, en dus ook de financiële stabiliteit voor lage-inkomenslanden. De rol van het IMF in deze groep landen is belangrijk, aangezien er geen private of andere publieke instantie in staat of bereid is om de economische en financiële stabiliteit van lage-inkomenslanden te waarborgen. Het IMF kan bij urgente betalingsbalansproblemen direct steun bieden.

IMF-programma's voor lage-inkomenslanden worden uit een apart fonds, de *Poverty Reduction and Growth Trust* (PRGT), gefinancierd. De PRGT voorziet lage-inkomenslanden van concessionele leningen met een langere looptijd en rentesubsidie. Dit is nodig om de schuldhoudbaarheid van deze landen te borgen. De PRGT is onderdeel van het IMF en bestaat uit een leningenaccount en een subsidie-account. Nederland draagt aan beide accounts bij, respectievelijk via een garantie op de Financiën-begroting aan de leningenaccount (IXB) en via uitgaven op de BHOS-begroting aan de subsidieaccount (XVII). Uit de PRGT-leningenaccount krijgen landen leningen met een lange looptijd, verstrekt door het IMF. Momenteel draagt Nederland SDR 1,8 mld. (ca. EUR 2,2 mld.) bij aan de PRGT-leningenaccount. Deze bijdrage bestaat uit drie delen van SDR 500 mln. en een deel van SDR 300 mln.⁴ met een looptijd t/m 2029. Via de subsidieaccount wordt de SDR-rente gecompenseerd waardoor ontvangende landen op dit moment geen rente betalen over de door hen ontvangen lening⁵. De Nederlandse bijdrage aan de PRGT subsidie-account is vanuit de BHOS-begroting gedaan. Tijdens de COVID-19 crisis heeft Nederland EUR 28,5 mln. aanvullend bijgedragen aan de subsidie-account en SDR 800 mln. aan de leningenaccount.

De oorlog in Oekraïne beïnvloedt economieën wereldwijd. Landen die nog herstellend zijn van de COVID-19 crisis worden extra hard geraakt door voedseltekorten en stijgende energieprijzen. Hierdoor is de vraag naar PRGT-middelen verder toegenomen. Een mogelijkheid om deze middelen aan te vullen is het doorlenen van gealloceerde speciale trekkingsrechten (*Special Drawing Rights*, SDR's). In augustus 2021 heeft het IMF besloten tot een generieke allocatie van SDR's ter waarde van USD 650 mld.⁶ Aangezien SDR's voor een groot deel terecht zijn gekomen bij ontwikkelde economieën kunnen deze landen, op vrijwillige basis, gealloceerde SDR's uitlenen aan onder andere de PRGT om de meest kwetsbare landen te ondersteunen.

Een aantal landen heeft reeds aangegeven bereid te zijn 20% van de in 2021 gealloceerde SDR's door te lenen. Nederland heeft, met voorbehoud van goedkeuring van de Tweede en Eerste Kamer, tijdens de G20 bijeenkomst van Ministers van Financiën en Gouverneurs van Centrale Banken in juli 2022 aangekondigd om 20% van SDR 8,4 mld. door te willen lenen (SDR 1,7 mld.). Hiervan is reeds een bijdrage van SDR 300 miljoen aan de PRGT-leningenaccount door de Eerste en Tweede Kamer goedgekeurd middels de eerste supplettoire begroting 2022. Aanvullend is de regering voornemens SDR 200 miljoen door te lenen aan de PRGT en SDR 1,2 miljard aan de RST.⁷

⁴ Kamerstukken II, 2021-22, 26234, nr. 267

⁵ De rente op deze leningen blijft in elk geval tot juli 2023 nul. De compensatie van de SDR-rente kan na juli 2023 mogelijk veranderen als de SDR-rente stijgt.

⁶ Kamerstukken II, 2020-21, 26 234, nr. 254

⁷ Over de bijdragen aan de RST wordt u gelijktijdig geïnformeerd middels een separaat toetsingskader.

Het voorliggende garantievoorstel aan het parlement voorziet in de bijdrage van Nederland van SDR 200 mln. aan de PRGT-leningenaccount. De IMF-garantie aan DNB zal dus met SDR 200 mln. stijgen als gevolg van deze nieuwe bijdrage aan de PRGT. De Nederlandsche Bank (DNB) is de uitvoerende partij die de middelen via een lening aan de PRGT verstrekt (beheerd door het IMF). Het Ministerie van Financiën staat namens de Nederlandse Staat garant aan DNB voor het volledige bedrag indien het IMF in gebreke blijft. Deze garantie wordt door de Nederlandse Staat afgegeven naast de al bestaande garanties.

Met de uit te geven garantie kan het IMF tot 2029 nieuwe leningen verschaffen. De terugbetalingstermijn onder de PRGT is maximaal 10 jaar, waardoor een uitstaande lening uiterlijk in 2039 is terugbetaald aan DNB. Op dat moment loopt ook de garantie aan DNB af. De garantie op de omvang van de terugbetaling zal uiterlijk t/m 2039 op de Financiën-begroting (IXB) doorlopen. Tabel 1 geeft een overzicht van de totale omvang van IMF-garanties op de begroting van het Ministerie van Financiën (IXB). De PRGT-garantie wordt verhoogd na goedkeuring door het parlement van de begroting 2023 (Financiën IXB).

Tabel 1: omvang IMF-garanties Nederland per Ontwerpbegroting 2023

	Huidige omvang (in mld.)*	Nieuwe omvang per OW 2023	Vershil in EUR
Quota	SDR 8,74 (EUR 10,92)	SDR 8,74 (EUR 10,92)	
NAB	SDR 9,19 (EUR 11,48)	SDR 9,19 (EUR 11,48)	
BBA**	EUR 5,86	EUR 5,86	
PRGT	SDR 1,80 (EUR 2,25)	SDR 2,00 (EUR 2,50)	0,25
RST		SDR 1,20 (EUR 1,50)***	1,50
PGRF****	SDR 0,25 (EUR 0,31)		-0,31
ESAF****	SDR 0,20 (EUR 0,25)		-0,25
Totaal	EUR 31,07	EUR 32,26	1,19

* Totaal fluctueert door wisselkoers SDR-EUR, tabel gebaseerd op wisselkoers 1 maart 2022. De tabel is inclusief de garantstelling van SDR 300 miljoen die eerder in 2022 is behandeld.

** De BBA wordt in EUR verstrekt en is daarom niet afhankelijk van de SDR-wisselkoers

*** Tegelijk met dit garantiekader voor de PRGT, wordt een bijdrage aan de RST voorgesteld van SDR 1,2 miljard. Deze is opgenomen in deze tabel.

**** De PGRF en de ESAF zijn voorlopers van de PRGT en de corresponderende garantiestellingen verlopen in 2022.

Probleemstelling

1. Wat is het probleem dat aanleiding is voor het beleidsvoorstel?

Lage-inkomenslanden zijn hard geraakt door de COVID-19 crisis en zijn kwetsbaar voor de impact van de oorlog in Oekraïne. In de periode 2020-2021 hebben 54 van de 69 PRGT-landen⁸ financiële steun van het IMF ontvangen via de PRGT – in volume een vervijfvoudiging ten opzichte van het gemiddelde kredietverleningsniveau in 2017-2019. Al voor de oorlog uitbrak was de verwachting dat de leningen vanuit de PRGT nog enkele jaren op een hoger niveau zouden blijven, aangezien lage-inkomenslanden financiële hulp nodig hebben bij het herstel van de pandemie. De gevolgen van de oorlog middels hogere voedsel- en energieprijzen komen daar nu bovenop.

Vanwege de behoefte aan concessionele financiering verstrekken verschillende donorlanden nieuwe PRGT middelen. Nederland financiert samen met 17 andere hoog kredietwaardige landen⁹ de leningenaccount van de PRGT. Een deel van deze landen heeft in de periode 2020-

⁸ IMF, 2022 Review of Adequacy of Poverty Reduction and Growth Trust Finances, [link](#).

⁹ Australië, België, Brazilië, Canada, China, Denemarken, Duitsland, Frankrijk, Italië, Japan, Korea, Noorwegen, Saudi-Arabië, Spanje, Zweden, Zwitserland, en het Verenigd Koninkrijk.

2021 extra middelen toegezegd, in totaal SDR 7,25 mld¹⁰. Nederland zal additioneel SDR 200 mln. doorlenen van de in 2021 gealloceerde SDR's aan Nederland (SDR 8,4 mld.). Dit is in lijn met de bijdragen van andere landen.

Rol van de overheid

2. *Waarom rekent de centrale overheid het tot haar verantwoordelijkheid om het probleem op te lossen?*

Nederland maakt zich, net zoals het IMF en de Wereldbank, zorgen over de impact van de COVID-19 crisis en de gevolgen van de oorlog in Oekraïne op schuldenniveaus, terugbetaalcapaciteit en toegang tot financiering in lage inkomenslanden. Concessionele leningen, onder andere via de PRGT van het IMF, vormen een belangrijk onderdeel van de toegang tot financiering in lage-inkomenslanden. Nederland onderschrijft dat additionele middelen voor de PRGT-leningenaccount noodzakelijk zijn om aan de toenemende vraag te kunnen voldoen. De PRGT is complementair aan ander beschikbaar instrumentarium voor ondersteuning van deze landen, zoals de *Catastrophe Containment and Relief Trust* (CCRT) voor IMF schuldkijschelding en de *International Development Association* (IDA) bijdragen voor project- en overhedenfinanciering via leningen en schenkingen voor middellange termijn. Zonder de PRGT-leningen van landen die tot financiering bereid zijn, kan het IMF geen concessionele financiering meer aan lage-inkomenslanden verstrekken.

Financiering via de PRGT¹¹ wordt op voorwaarde van een IMF schuldhoudbaarheidsanalyse verstrekt en waar nodig bevatten PRGT-programma's conditionaliteiten, onder meer over begrotingsbeleid, schuldentransparantie en schuldenplafonds. Dit is voor Nederland belangrijk vanwege zorgen over oplopende schuldenniveaus in lage inkomenslanden. Concessionele leningen bieden deze landen een beter uitzicht op economisch herstel dan niet-concessionele financiering van andere publieke en private crediteuren. PRGT-leningen verstrekken via het IMF is een effectieve vorm van financiering en daarom is het van belang dat de leningenaccount van de PRGT voldoende financiële ruimte biedt.

Gezien de omvang en de mondiale taak van het IMF is deze taak belegd bij het Rijk en niet bij andere overheden.

3. *Is het voorstel voor de risicoregeling: a) ter compensatie van risico's die niet in de markt kunnen worden gedekt, en/of b) het beste instrument waarmee een optimale doelmatigheidswinst kan worden bewerkstelligd ten opzichte van andere beleidsinstrumenten? Maak een vergelijking met alternatieve beleidsinstrumenten.*

Het betreft een combinatie van beide:

a) PRGT-landen hebben doorgaans geen of slechts beperkte toegang tot kapitaalmarkten. Onder marktvoorwaarden kunnen ze daarom onvoldoende betaalbare leningen afsluiten om aan de financieringsbehoefte te voldoen. De PRGT voorziet lage-inkomenslanden van concessionele leningen met een lange looptijd en rentesubsidie. De kapitaalmarkt voorziet niet in dit type concessionele leningen, terwijl deze nodig zijn om de schuldhoudbaarheid van deze landen te borgen. Het IMF vervult deze rol als *lender of last resort* en verstrekt concessionele leningen indien landen in de betalingsbalansproblemen komen. Het IMF probeert met de combinatie van middelen die door financierende landen zijn ingelegd en een aanpassingsprogramma een katalyserend effect teweeg te brengen voor andere vormen van publieke en private financiering. De conditionaliteiten die aan een lening worden gekoppeld moeten ervoor zorgen dat de oorzaak van het betalingsbalansprobleem wordt aangepakt en het IMF waarborg geven dat het land in de toekomst in staat is om de lening terug te betalen.

¹⁰ IMF, 2022 Review of Adequacy of Poverty Reduction and Growth Trust Finances, [link](#)

¹¹ Voor meer informatie, zie <https://www.imf.org/en/About/Factsheets/IMF-Support-for-Low-Income-Countries>

b) Het is niet mogelijk om de optimale doelmatigheidswinst te kwantificeren (o.m. omdat het IMF geen beroep doet op financiering via kapitaalmarkten). De doelmatigheidswinst wordt gehaald uit het waarborgen dat het IMF over voldoende middelen beschikt om PRGT-landen van concessionele financiering te voorzien. Door leningen beschikbaar te stellen via de PRGT, kunnen ook lage-inkomenslanden een beroep doen op financiering en zo economisch herstel te bevorderen.

4. *Op welke wijze wordt het nieuw aan te gane risico gecompenseerd door risico's vanuit andere risicoregelingen binnen de begroting te verminderen?*

Hoewel dit niet direct gerelateerd is, verlopen wel twee andere garantiekaders van het IMF in 2022. Dit zijn de PGRF en de ESAF, beide voorgangers van de PRGT (zie tabel 1).

Risico's en risicobeheersing

5. *Wat zijn de risico's van de regeling voor het Rijk:*
a. *Wat is het totaalrisico van de regeling op jaarbasis? Kent de regeling een totaalplafond?*
b. *Hoe staan risico en rendement van de regeling tot elkaar in verhouding?*
c. *Wat is de inschatting van het risico voor het Rijk in termen van waarschijnlijkheid, impact, blootstellingduur en beheersingsmate?*

Het verstrekken van garanties gaat gepaard met risico's. In dit geval gaat het om het risico dat het IMF de lening niet terugbetaalt. Het is belangrijk om te benadrukken dat de financiële steun van het IMF bestaat uit leningen, en dus niet uit giften. Landen moeten de leningen dus na een bepaalde periode terugbetalen. In verband met verschillende mitigerende factoren is het risico dat DNB de garantie daadwerkelijk moet invoeren zeer klein, zoals toegelicht bij vraag 6.

a) De nieuwe PRGT-lening komt bovenop de al bestaande leningen, opgeteld ter waarde van SDR 1,8 miljard. Dat brengt het totaalplafond van het risico voor de regeling op SDR 2 miljard (EUR 2,5 miljard met de wisselkoers per 1 maart 2022. Het totaalplafond in euro's kan als gevolg van mogelijke veranderingen in de wisselkoers jaar op jaar iets fluctueren). Tot eind-2029 kunnen vanuit de PRGT leningen worden uitgegeven. De terugbetalingstermijn onder de PRGT is maximaal 10 jaar, waardoor het bedrag uiterlijk eind-2039 is terugbetaald aan DNB. Op dat moment loopt ook de garantie aan DNB af. Vanaf 2030 zal de omvang van de garantie aan DNB jaarlijks worden bijgesteld naar de omvang van het uitstaande leenbedrag, totdat dit volledig is terugbetaald. De garantie op de omvang van het nog openstaande leenbedrag zal uiterlijk t/m 2039 op de Financiën begroting (IXB) doorlopen.

b) Lage-inkomenslanden zijn kwetsbaar voor macro-economische schokken, zoals de COVID-19 crisis heeft laten zien. Het is niet precies te zeggen welke landen in de toekomst een beroep gaan doen op middelen uit de PRGT, ook vanwege de onzekerheid van de gevolgen van de oorlog in Oekraïne. De kans dat DNB de garantie moet invoeren is echter zeer klein (zie ook antwoord op vraag 6). De kredietverlening van het IMF bij programma's bestaat uit leningen, waardoor landen na een bepaalde periode het IMF weer terug moeten betalen. Het komt weinig voor dat landen achterstanden hebben bij het IMF, mede dankzij het beleid dat het IMF voert. Het is nog nooit voorgekomen dat DNB de garantie van de Nederlandse Staat heeft ingeroepen. Er worden daarom geen uitgaven op de begroting van Financiën (IXB) geraamd.

c) De garantie wordt pas ingeroepen als de onwaarschijnlijke situatie zich voordoet dat DNB door de PRGT gedeeltelijk of geheel niet meer wordt terugbetaald. De waarschijnlijkheid dat de garantie daadwerkelijk wordt ingeroepen is zeer klein, zoals beschreven onder 5a. Mocht (een deel van) de garantie toch worden ingeroepen, dan is de potentiële impact wel groot gezien de omvang van het bedrag van SDR 2,0 miljard. Het is sinds de start van concessionele leningen door het IMF in 1987 nog niet voorgekomen dat (een deel van) de garantie moest worden ingeroepen. De blootstellingsduur betreft de looptijd van de lening plus de terugbetalingstermijn. Met de nieuwe PRGT-lening zou het IMF de middelen t/m 2029 kunnen uitlenen aan lage-

inkomenslanden. De terugbetalingstermijn onder PRGT-programma's is maximaal 10 jaar. Dit betekent dat de Nederlandse Staat tot uiterlijk t/m 2039 voor deze lening garant staat.

6. *Welke risicobeheersende en risicomitigerende maatregelen worden getroffen om het risico voor het Rijk te minimaliseren? Heeft de budgettaire verantwoordelijke minister voldoende mogelijkheden tot beheersing van de risico's, ook als de regeling op afstand van het Rijk wordt uitgevoerd?*

Leningen via de PRGT kennen een aantal risicobeheersende en risicomitigerende maatregelen. Het eerste element hierin vormt het strenge toegangsbeleid, waarbij de analyse van schuldhoudbaarheid en richtlijnen voor limieten van leningen centraal staan. Ten tweede zijn de vormgeving van het programma en de conditionaliteiten die het IMF stelt aan PRGT-programma's belangrijke waarborgen voor terugbetaling. Hiervoor vraagt het IMF dat landen economische aanpassingen doorvoeren die het land in staat stellen hun betalingsbalansproblemen op orde te krijgen en tijdig de lening terug te betalen.

Het IMF heeft daarnaast onder de crediteuren een de facto *preferred creditor status*, waardoor de aanname bestaat dat het IMF bij terugbetalingen daardoor voorrang krijgt boven alle andere private en publieke crediteuren. Sinds de start van concessionele leningen door het IMF in 1987, is het nooit nodig geweest (een deel van) de garantie in te roepen. De PRGT heeft ook reserves, waardoor betalingsachterstanden niet direct een risico vormen voor het inroepen van de garantie. De stand van de reserveaccount bedroeg eind 2021 SDR 4,3 mld. De kans dat DNB niet meer door het IMF wordt terugbetaald wanneer (een deel van) de lening van DNB wordt ingeroepen, is daarom zeer klein.

Nederland is vertegenwoordigd in de Raad van Bewindvoerders, het dagelijks bestuur van het IMF. De Belgisch-Nederlandse kiesgroep behartigt de belangen van Nederland binnen het IMF. Ieder uit het PRGT gefinancierde IMF-programma wordt aan de Raad van Bewindvoerders ter goedkeuring voorgelegd. De Nederlandse of Belgische (plaatsvervangend) bewindvoerder heeft onder meer als taak te stemmen over de PRGT-programma's die aan landen verstrekt worden. Nederland heeft tevens via de Raad van Bewindvoerders inspraak in de prudentiële maatregelen die het IMF treft om betalingsachterstanden te voorkomen. Binnen het IMF vormt Nederland samen met België en 15 andere landen een kiesgroep. Nederland heeft een stemgewicht van 1,76%, de kiesgroep heeft een stemgewicht van 5,46%.

7. *Bij complexe risico's: hoe beoordeelt een onafhankelijke expert het risico van het voorstel en de risicobeheersende en risicomitigerende maatregelen van Rijk?*

N.v.t. er is geen sprake van een onafhankelijke expert die het risico van het voorstel heeft beoordeeld.

Vormgeving:

8. *Welke premie wordt voorgesteld en hoeveel wordt doorberekend aan de eindgebruiker? Is deze premie kostendekkend en marktconform. Zo nee, hoeveel budgettaire ruimte wordt het door het vakdepartement specifiek ingezet?*

Wanneer het IMF een beroep doet op de Nederlandse PRGT-lening, krijgt DNB hiervoor een vergoeding; de SDR-rente. Deze is gebaseerd op het gewogen gemiddelde van de 3-maandrente op staatspapier van de onderliggende valuta van de SDR, de Euro, Dollar, Yen, Renminbi en Pond. De SDR-rente kan niet negatief worden en kent een minimum van 5 basispunten (0,05%). Momenteel bedraagt de SDR-rente ongeveer 1,5%¹².

Er wordt geen risico-opslag ontvangen van het IMF. De door DNB ontvangen SDR-rente maakt onderdeel uit van de inkomsten van DNB. De winstafdracht van DNB aan de Nederlandse Staat wordt bepaald door het jaarresultaat waar de SDR-rente onderdeel van uitmaakt.

¹² SDR rente d.d. 15 augustus 2022.

9. Hoe wordt de risicovoorziening vormgegeven?

Er wordt een bilaterale PRGT-leenovereenkomst gesloten tussen DNB en het IMF, waarin de voorwaarden voor de leenovereenkomst worden vastgelegd. Het Ministerie van Financiën sluit gelijktijdig een garantieovereenkomst met DNB, waarin het Ministerie van Financiën aangeeft eventuele verliezen aan DNB volledig te vergoeden. Deze overeenkomst wordt door beide partijen ondertekend. De reeds afgegeven garantie van het Ministerie van Financiën aan DNB (m.b.t. tot de bestaande PRGT-leningen) bevindt zich op artikel 4 van de Financiënbegroting (IXB) en zal worden opgehoogd met de additionele PRGT-garantie.

De PRGT-middelen worden door de centrale banken van de financierende landen aan het IMF ter beschikking gesteld. Doordat er bij het IMF geen sprake is van volledige financiering via *paid-in capital*, is het voor de Nederlandse Staat niet mogelijk om de financiering door middel van een kasstroom of subsidie ter beschikking te stellen. De garanties zijn noodzakelijk om DNB in staat te stellen middelen aan het IMF te verstrekken, omdat DNB enkel krediet kan verstrekken dat is afgedekt door toereikend onderpand.

10. Welke horizonbepaling wordt gehanteerd (standaardtermijn is maximaal 5 jaar)?

Met de nieuwe PRGT-lening kan het IMF de middelen uit deze lening t/m 2029 uitlenen aan lage-inkomenslanden. Door de verhoging van de reeds bestaande PRGT-garantie kan het IMF de middelen uit de gehele PRGT-lening t/m 2029 uitlenen. De terugbetalingstermijn onder PRGT-programma's is maximaal 10 jaar. Dit betekent dat het Ministerie van Financiën uiterlijk tot en met 2039 namens de Nederlandse Staat garant staat. Vanaf 2030 zal de omvang van de garantie aan DNB jaarlijks worden bijgesteld naar de omvang van het uitstaande leenbedrag, totdat dit volledig is terugbetaald. De garantie op de omvang van het nog openstaande leenbedrag zal uiterlijk t/m 2039 op de Financiën-begroting doorlopen.

11. Wie voert de risicoregeling uit en wat zijn de uitvoeringskosten van de regeling?

De risicoregeling wordt uitgevoerd door DNB. Aan de regeling zijn voor Nederland geen verdere specifieke uitvoeringskosten verbonden. De uitvoeringskosten van het monitoren en opstellen van programma's wordt door het IMF gedragen. Wanneer de Nederlandse lening door het IMF wordt ingeroepen, ontvangt DNB de SDR-rente als vergoeding.

In de uitvoering kan DNB wel valutarisico's afdekken, dit kan van invloed zijn op de winstafdracht van DNB aan het Ministerie van Financiën. Deze kosten zijn niet vooraf te ramen maar afhankelijk van de contractafspraken tussen DNB en het IMF, de manier waarop DNB de valutarisico's afdekt en de duur en omvang van de uitstaande leningen.

12. Hoe wordt de regeling geëvalueerd, welke informatie is daarvoor relevant evaluatie en hoe wordt een deugdelijke evaluatie geborgd?

Het IMF heeft een onafhankelijk evaluatie-orgaan (IEO). Het IEO kan besluiten tot een evaluatie van bijvoorbeeld de werking van de PRGT, maar hoeft dit niet te doen. De Raad van Bewindvoerders kan met meerderheid wel vragen om een evaluatie, die vervolgens door het IEO moet worden uitgevoerd.

Iedere individuele aanvraag voor een PRGT-programma wordt in de Raad van Bewindvoerders besproken en goedgekeurd, waarna een PRGT-programmarapport openbaar wordt gemaakt. Dit geldt tevens voor tussentijdse evaluaties van PRGT-programma's, die periodiek worden opgesteld. Hierdoor wordt de voortgang van individuele PRGT-programma's structureel gemonitord.

Jaarlijks rapporteert het IMF een update van de financiële status van de PRGT. Daarnaast publiceert het IMF ieder kwartaal een financieel statement, waarin ook een overzicht staat vermeld van de landen die een PRGT-lening hebben.

Ook worden de leenfaciliteiten voor lage-inkomenslanden periodiek herzien, in de regel eens per vijf jaar. Deze herziening wordt aan de Raad van Bewindvoerders voorgelegd ter goedkeuring.